

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκκοστών μετρούμεν χρόνον
εις την γην των Παρθενώνων.

Χίλια κι' έννηκκόσα πέντε,
τά κονούμε κι' έν κοινεύετα.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τώ φράγκα είναι μόνο.

Γιά τά ξένα όμως μέρη—δέκα φράγκα καί' στο χέρι.

Είς γνώσιν ή έρομεν παντός εύμούσου τσελεπή
ότι πωλοθμεν σώματα «Ρωμίου» άνελλιπή
μέ την άνόλογον τιμήν κι' όπισος άπ' έξω θέλει
δέν δά πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

Δεκαπέντε του Γενάρου,
τό Κορδόνα ξαμοιάρει.

Πέντε κι' έδομήντα κι' όκτακόσα,
τρέχει κάθε Ρώσος, κάθε Ρώσα.

**Ένα δάκρυ μάς κυλά
γιά τόν Λέοντα Μελά.**

Πάει τό βέβη τόν Μίκη του, ποδχε χρυσή κορωνα
κι' άρματοσσιαις Βλαχάρα...
όπό ρόδα μας μαράθηναν, μέσ' στην Άθήνα τόνα,
τόλλο 'στη γη τή σκιάβα.

καί μέ την ψυχή 'στό στόμα
τόσος κόσμος πάρτει πτώμα.

Ποιον πλήθος παρλαιάνει
μέ φρονοός και στρατιώτας...
σηκωθήτε, δούλοι χαϊνός,
και κτυπάτε τούς δεσποτίας.

Όσάν διαμάντα της δροσής, πού λάμπουν την αυγή,
σκιάζούν λήπης δάκρυα 'στούς τάφους των άφάνους,
κι' άν πεθαμμένα σήμερα τά ξεχωρίζ' ή γη,
μά τ' άδελφώνει πρό σσηκιά κοινής λαχτάρας πόθος.

Πόλεμος, άνταροπή...
μάς με κόκκινη παντήρα...
Λούξ μεγάλος τί δά πη;
την κακή ψυχρή σου' μέρα.

**Φαδουλής και Περιπέτος,
ό καθένας νέτος σκέτος.**

Ίσα τόρα τό κεφάλι
οείς πού σπύτε 'στη δουλειά
γιά τό βάζουν οι μεγάλοι
'στην άγγάρετα τό σκυλιά.

Φ.— Έμει πέρα, πού δέν καινι διορηλάτης ήλιος,
επαστάσεις άγρια, πόλεμος έμφύλιος.

Πάνε φρενικας παροίκαις,
πρόσοπα φτεριδομύνα,
σπαζόσται μεγάλοι Λούκες
και τούς πάει τρία κι' ένα.

Έμει πέρα μάση φρένη!...
τι ζωήσεις έξορμούν,
σηκωθήσαν οι Μουζώνιοι
και τούς Λούκας πολεμούν.

Βλέπουν μέ τρομάρας μάτι
τέμπο ξαφνικό μεγάλο
κι' από τόνα τό Παίδι
ξενιούθη και πάνε 'στ' άλλο.

Έξυπνά τό χαϊνον κήνος,
πάτω, πάτω κάθε φαδλος,
μάτ' ό κήνος ένεινος,
μάτ' ό Κώστας, μάτ' ό Παύλος.

Έπαστάσεις φοικώδης,
τρομερά και θρημώδης,

Έμπρός, γυναίκες και παιδά της κόκκινης παντήρας,
κτυπήστε τό μισοφρόν της δεσποτίας τάρας,
νά λάρουν για δεσποτισμοί
κι' άνθρωπών άνδραποτισμοί.

και κινεῖται κ' ἐξορίας
μέσα σὲ Σιβηρίας.

Μέσα 'στὸ κρῆτος, Περικλή, τοῦ ζόφου και τοῦ κροῦτου
γάναι κανεῖς τὸν σοῦ του.

Κί' ἐγὼ μὲ βόμβα Βασισσὸλ κ' ἐπαναστάτου φλέβα
νομίω 'στὴν Μητρόπολι πῶς βρισκομαι τοῦ Νέβα.

Μὲ φλόγας φλέγεται πυρὸς
ἢ τῶν Μουζίκων πλόσις,
κ' ἐγὼ κυτὰζω τρομερὸς
Κοζάκων ἐπελάσις.

'Μπαρὸς 'στοῦ Πετροπαυλόσκη τὸ φρικαλέον φρουρίον
τοῖς κ' νέας νίκης κ' ἐλευθερίας ὄθουρον.
Συλητὴ καθένας ὁδὸσις και τῶρα πολεμεῖ...
ἄλλοι φροσὸν 'στὴν ψάθα χωρὶς μουκιά φρομ,
κ' ἄλλοι περ' ὀρομαζῶν χαρμῖσις και πακόν...
ἐμπρὸς, παιδιά, γυναῖκες, μὲ τὸν παπῆ Γκατόνη.

Παιδιὰ τῆς ἀσιτίας
κατὰ χορτάτων τρέγετε,
κ' ὁ κόσμος δεσποτείας
σάν πρῶτα δὲν ἀνέχεται.

'Απὸ τοῦ Ζαχαράτου πετὸ τὸν καρφερὸ
και σκούζω 'στὸς Μουζίκους: μὴν τρέμετε σπιρούνη,
κυπλάει κάθε βλάνα και κάθε κουνενέ,
ποῦ τοῦλαξε σὲ ῥόδον γὰ τὸν κουνήσιον κούνη.

Δεσπότης μὴν ψηφάτε... χίλιαις φοραῖς σὰς τάπα
μὲ πόνο και μὲ πείσμα...
μῆνο τοῦ Θεωδωρῆκη, τοῦ γκαρὰ Κορδονο-Πάπα,
γὰ πέρινετε τὸ χροῖσμα.

Καθένας μὲ κεφάλι, κ' ὁ Βίκτορ κ' ὁ Βικέντιος
νάν' εὐγενῆς ἐξ Ἰσου,
κ' ὄχι γὰ μὲ κυτὰζω καθένας Λοδὲ βλακέντιος
και γὰ μου λέρη: ἔξδου.

Πρὸς δλοῖς τοὺς ἀξίους και θέσις και προνόμια
'ἀποδοθοῦν παρόμοια.
Κί' ἐκείνος ὁ Παρίας, ποῦ γεννηθῆ σὲ σταῖλο,
σάν εἶναι μὲ μαζαλό,
γὰ πέρινη 'στὸ φίλο
κάθε μεγάλο μοῦτρο, κὴν Κωνσταντῆ, κὴν Παῦλο.

Τῆς βλακοδεσποτείας τὸ φρόβητρον ἐρθεῖτο
κ' ἀπὸ τοὺς ἄλλοις τόποις και μὲ 'ἀπ' τῆ Ρωσσία,
κ' ἐγὼ λυποῦμαι μόνον τὸν Τσάρο, Περικλέτο,
ποῦ τρέμει τῶν πολέμων τῆ αἰματοχοσία.

Δὴν θέλει σπενγαμὸς
και φόνους και θανάτους,
και μήτε σπαραγμὸς
ἐντὸς κ' ἐκτὸς τοῦ κρῆτους.

Αὐτὸς εἰρήνης θέλει θάλας γαροπάς,
ἀλλ' ὁ Πεπποδονόσερ, ὁ φοβερός παπῆς,
κ' ὄσοι γερὸς λουφίδες ἀλύπητα τραβῆν,
τὸν θέλιον σάν κ' ἐκείνον τὸν Τσάρο τὸν 'Ἰβάν.

Κτυήσιετε, Μουζίκοι, κτυήσιετε, γενναῖοι,
κ' ἀρχὴ 'ἢ δεσποτεία τὸ λοῖσιθά γὰ πονέη.
Σὰς 'πήρανε κ' ἐκείτο, σὰς 'πήρανε και ποῦτο,
καὶρὸς και σείς, καὶμένοιο, γὰ πάρετε τὸ κροῦτο.

Τέτοια ζωὴ δουλειὰς καλλίτερα γὰ λείτη,
μὴ σὰς φοβίξουν δῖλα, μήτε Κοζάκων ἴπποιο.
Μ' αἵματ' ἄς κοκκινίρη κ' ὁ παγωμένος Νέβας,
εἰς τῆς ὄρασις τῶν σκούλων δὲν δένουν γὰ λουκάνικα,
κ' ἐγὼ κτυπὸ δεσπότης, και σχίξω δίχως σέβας
και τοῦ Πεπποδονόσερ γὰ μαθρα φροδομάνικα.

Π. — Κί' ἐγὼ, μουτζόνοιον τῶν Ρωμηῶν τῆν σαπιοσκούλιε
νομίω 'στὴν Μητρόπολι πῶς βρισκομαι τοῦ Νέβα.
Τσάρκοος-Σέλο, Πετερχωφ, κ' Ἀνάκτορα τοῦ τρέμου
φροροῖ τὰ τραγυρίζου,
και τῶρα δηκονομάρηδες ξυπῶντοῖ τοῦ δρόμου
παλάτῃ φοβερίζου.

'Αρπάζονται, λακίζονται
τυράντων θησαυροῖ,
κ' εἰς αἵματα βαπτίζονται
τὸν Ροῖσσιον ὁ σταυροῖ.

Σκιας ἀγρίων δεσποτῶν διαβαίνουε σιμά μου,
μὲ τοὺς Μουζίκους τάσμομα κ' ἄλλωζω ἐθνομά μου,
και λέγομαι Περικλετῶφ και πέριτω μέσα σ' ὄλα
και μπόμπαις σκάζουε γύρω μου και μυθραλοβόλα.

Καὶ τῶν γερῶντων τὰ κορμὰ κορβουε τὰ σακάτικα,
και τρέμουε κῆθα κ' ἄδειανὰ
παλάτῃ κωλοκαυρινά,
παλάτῃ χειμωνιάνικα.

'Ἡ δεσποτεία ἐγενεχῆ, και μόλις ἢ φραγῆ τῆς
ἡχῆ σὲ Τσάρων δόματα,
κ' αἵματωμέν' ἢ λευθεραῖ. ποῦ στήγει τὸ θρονοῖ τῆς
σὲ σκοτωμένον πτοῖμα,
νέας ζωῆς κηρῶν κ' ὀδύπγγας μυριας
σαπλίζε 'στὸς Παρίας.

Φ. — Τὶ καλά, βρὲ φαμπαρόνε,
ποῦ δὲν εἶσαι Λοδὲ τρανός,
ἀπὸ τούτους ὅποῦ τράνε
τὸν ἰδρώτα καθένος.

Τὶ καλά, βρὲ Περικλέτο, ποῦ δὲν εἶσαι Λοδὲ μεγάλος,
και σ' ἐνδιαφέρει μόνον κάθε τῆς Ἀθήνας μπάλο.
Τὶ καλά ποῦ Ρωμανῶφ, κωκομῶρη μου, δὲν εἶσαι,
και μὲ Ζέμιστρος ἀπειλὰς παντελῶς δὲν συγκαίσιται.

Πίνε βότκα, τρώγε μπόρο, κ' ἔλα γ' ἀποκρένωμε,
και τὸν κόσμου τοῦ δεσπότης γὰ τοὺς μασοκρένωμε.
Μπόρο τρώγε, βότκα πίνε,
και τὸν κόσμου τούτου κῆνε
και πῶς ἦταν και πῶς εἶναι.

Π. — Τὶ γὰρ 'πὸ και τί και κῆνε, ἔξλιέ μου πατριωτῆ...
βλέπεις ὁδοῦ τὸν ἀπέντη και τὸν ὁδοῦ τοῦ δεσπότη,
μὰ πολὺ στυγὰ κ' ὁ ὁδοῦ, δταν γίνῃ κύριος
κωρεῖται και κωρεῖται,
τὸν παλῶν τοῦ δεσποτῶν
γίνεται κ' ἀτὸς δεσπότης πλέον ἀειτήριος.

Μία παραλειφθείσα του Θεωδώρα Έικάν
ἀπὸ τὸν μέγαν μπάλλον τὸν Ἀνακτορικόν.

Φ. — Ἄφησε τῆς Σιβηρίας καὶ τοὺς πύργους καὶ τὸ κρυθιο,
κ' ἔλα ὅσων Ρωμηῶν τὸν τόπο ἑλευθερίας νὰ ψάλλῃς πλοῖτο.
Ἐμεῖς ἔχομ' ἑδῶ πέρα μὴ ἡκανότα ἐκιοσυμένη
ὅτῃ Φραγκιά, ὅτῃν οἰκουμένη
μόν' ὁ φεικτεὸς χειμῶνας μᾶς ἐκόσασε, φρωτίτη,
καὶ μὲ δυνατὸ σινάχι βλέπεις μῦθός σου κάθε μύτη.

Μὰ κ' ἔγω σ' ἀγαχαμῶνος τοὺς ἐπαναστάτας ψάλλω,
κ' ὅπου τώρα κ' ἄν πηγαίνῃς, κ' ὅπου κ' ἄν σὲ προσκαλοῦν,
σοῦ καὶ ποσοὶ ἀμοῦς τὸν ἔνα, τὸν καὶ τοὺν ἀμοῦς τὸν ἄλλο,
ποῦ νομίζεις, Περούλετο, πῶς Κινεζικὰ μιλῶν.

Ἐμεῖς ἑδῶ μακρόν τι τραβᾶμε σὲ σιγήναι μᾶς
μὲ τοὺς χρυσούς μας τοὺς θεσμούς καὶ τὸ Σιγαγματάκι μας,
μῆτε κατένας πόλεμος τὴν γῆν μας πορφυροῖνε,
μόνο σαπίδα κἀπποτε δουλείαι καὶ καθρόν.
Μὴ κάθε Κόστα σήματα, μὲ κάθε λαπλόνο,
τὴν ἑλευθερίαν τὴν ἔχομε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
Μὰ σὰν κιντὰς τὴν ἑλευθερίαν νὰ τρέξῃ μὲς σὲ δρόμο.
χωρὶς κανένα χαϊνὸ, χωρὶς κανένα νόμο,
δὲν εἶναι τίποτα κ' ἀπὲθ' ἀπὸ μὴν δεσποτεία
καὶ ἐξολογείται πῶς τῆς δὲ ἡ φανλοκρατία.

Κότταε τὴν προειδοῦσαν τὸν Τζαφάν τὸν λευκὸν
κ' ἐκείνον τὸν ἄσπρον.

Κ' ἔγω γενναίως μάχομαι κατὰ παντὸς Κοζάνου,
τρέχουν παντοῦ περὶ τοῦ,

καὶ λένε πῶς ὅτῃν Τρίπολι

θὰ κλεισθῇ κ' ὁ συνδυασμὸς τοῦ Τριανταφολλιάκου.

Κτυπιᾶτε τὸν διέθρον τῆς δεσποτείας δαίμονα
κ' ἔς λυθῆν πάγου Ρωσοικὸς ἑλευθερίας ἔρος,
καὶ μάθετε μετὰ χαρᾶς πῶς μὲς ὅτῃν Λακεδαιμόνα
μονάχος κ' ἀρρωματίστος θὰ ῥῆθῃ κ' ὁ Σαλαφῆρος.

Μὴ τὸν παπὰ Γκαπόνου σας κτυπήσετε τυράντους
δειλοῦς, ἀγρόχους, νάνους.

Κ' ἔγω πολλοὺς ἠλέκτριζα μὲ τέτοια λόγια κ' ἄλλα
δὲν ἔξω πῶς εὐχέθημα ἔστω Παργασσοῦ τὴ σάλα.

Κ' ἄντι Κοζάνους τρέχοντες κ' ἄντι φρουρῶν συντάγματα
κ' ἄντι θύλων ἀίματος καὶ τάρρους κ' ἄδοφράγματα,
βλέπω τραγῶν σώματα κ' ἀσημελιὰ κ' ἀίματα,
νέα φουστάνια τοῦ χοροῦ καὶ τόσα περιδέματα.

Κ' ἄντι νὰ δῶ τὸν Σεραφεῖμ καὶ τὸν παπὰ Γκαπόνου
Κοζάνους νὰ σκοπιῶν,
βλέπω μπροστὰ μου τὸν Καμπά, ποῦ θάλλων ἐπροεῖδε,
μαζ' ἔμ' τὴν Παιγνήμισσα Σοφία νὰ χορεύῃ.

Κ' ἄντι νὰ δῶ καὶ τὸν Τζεπάφ τὸν ἄγριον παλαίστρια
τὸν Πρόεδρον τοῦ Παργασσοῦ κιντὰ τὸν Τιμολόνα,
ποῦ ραβδὸς σὰν τὸν Καμπά καὶ θαλερὸς ἐπίσης
ἐχόρευε, βεῖ Περούλε, μετὰ τῆς Παιγνήμισσης.

Κι' ἀντί κα' δὴ τὸν Σέργιο καὶ τὸν Λουκὸν ἰσχυροί
βλέπω μὲ τὴν κυρία τὸν νόμιον Σερπίτην,
καὶ ἦσαν καὶ ἡ Πέτρον Καλλιγῆ, ποὺ κατ' αὐτὰς ἀνέρωσε,
καὶ κάποιος, ποὺ τὰ μούτρα τὸν θαρροῦσε πὺς αὐδῶσε.

* Ἐκεῖ δὲν ἐβλεπεσθε φαγῆν πολέμου καταράτου,
μὰ κῦττασε τὴν Μπουμπουλί, τὴν Στρίτ καὶ τὴν Στράτου.
* Ἐκεῖ δὲν οὐ ξαφνίκανε τρομακτικὰ φουρνέλα
καὶ μὴτε μπόμπας ριζίμο
μόνον ἐδῆσαν τριζίμο
οὐδ' τῆς κυρίας Δεοῦδ καὶ οὐδ' τῆς Καραβέλα.

Ρούσο παπῶ δὲν ἐβλεπεσθε μετὰ θυμαμάτων,
τῆς Παπαφράγκου κῦττασε μαζὶ μὲ τὴν μαμμὰ των,
καὶ τὴν κυρία Ζέγγελη, ποὺ γὰρ πολλὸ κερδὸ
δὲν βῆκε οὐ χορδὸ,
μὰ καὶ τὴν Δούγλας, Περικλῆ, περιωπῆς Ἀγγίλα,
καὶ τὴν Χαρισίωδνα, μόνο τὴν Πότι δὲν εἶδα.

* Ἐκεῖ ποὺ λὲς δὲν ο' ἔσκαζε καμμὰ χαζόλου μούρη,
μὰ τὰ γαλιὰ σου κάρφωνεσθε ἀπάνω στὴν Δυκούρη,
καὶ στὴν Καναβαριώτετα καὶ στὴν Καρακατόνη,
τὸ τρυφερὸ φυντάνι,
καὶ στὴν Καλβοκορέσνα καὶ στὴν Βαλαωρίτη,
στὴν Πούλια, στὸν Ἀθρηνίνο, καὶ στὸν Ἀποσπερίτη.

* Οὐσας ἐπήγαν, Περικλῆ, στὸ Παλατιὸν τὸν μπάλο,
καὶ ἐκεῖ τῆς ξαναεἶδα,
γὰρ τοῦτο σήμερα καὶ ἐγὼ δὲν δὴ τῆς ξαναβάλω
γὰρ νὰ σοῦ στρίψῃ ἡ βίδα.

* Ἐκεῖ γεροῦς δεσποτισμοὶ δὲν ἐβλεπεσθε ἀγρίου
καὶ ἐλευθερίας * Ἀρη,
μὰ κάποιτε λοξόβλεπες καὶ τὴν Ἐλευθερίου,
τοῦ Πειραιῶς καμμίρι,
καὶ τοῦ Παράσχου κάποιτε καμάρωνες τὴν Νίνα,
Κωνσταντινουπολίτισσα καὶ κρῖνο μὲς στὰ κρῖνα.
Κι' ἦσαν καὶ μὰ ψηλόλιγγη οὐδ' στέκα τοῦ μυλιάρδου
καὶ ξεοβρωκόθηκα νὰ δῶ τὴν Παταλιονάρδου.

Κι' ἀντί Ρούσοσ οπαδοφόρος πρὸς ἐμὲ τὸν ἀναιδῆ
τὸ σπαθὶ του νὰ πετάξῃ καὶ νὰ γίγῃ συμφορὰ,
βλέπω μ' ἐμὸς μου τὸν Ἡλίτη, τὸν Ἀντόνη δηλαδή,
τὸν χορδὸ νὰ διενθύνῃ μὲ τὸν Κρίτσα μὲ χαρὰ.

Ἄν ἐπάτησε ποδάρι χορευτῶν οὐδ' Πανασοῦ
τὸν ποδιῶν μου τῆς χροιστραίς,
καὶ ἀντί Ρούσοσας μηδενίστραίς
εἶδα μ' ἐμὸς μου τὴν Μαζίμου μὲσ' ἀπὸ τῆς Ὀδησοῦ.

Κι' ἦσαν λιμοκοντορία μὲ χορδὸ μεγάλη λαύρα,
καὶ ὁ παρὼν καὶ ὁ μέλλον Στόλος,
καὶ ὁ γιαιρός ὁ Κουταχόλος
* ἤρθεσε μὲ τὴν Παοπάτη, ποὺ κλειστὰ φοροῦσε μαῦρα.

Κι' ἦσαν καὶ μὰ ποὺ πήγαινε οὐδ' πάπια καὶ οὐδ' χήνα,
ὁ γίγος τὸν συνδυασμὸν τὸν πῆρα καὶ τὸν Ράλλη,
δὲν εἶπνε καὶ ὁ Δήμαρχος, ἦσαν καὶ ἡ Δημαρχίνα
καὶ κείνη καὶ μὲ φτεροῦ σπουδαῖο σὺν κεφάλι.

Π. — Εἶδες τὸν Μιχαλοπούλου τὸν μῦμο ;
Φ. — Ναι, τὸν εἶδα,
μὰ δὲν μοῦ λὲς στὴν πίστι σου γιατί, βρὲ Καραμίδα,
καὶ στὸν Παλατιανὸ χορδὸ τοῦ περασμένου φύλλου
περὶ τοῦ μῦμου μας αὐτοῦ μετὰ μεγάλου ἔζλου
καὶ μετ' ἐνοιαφερόσως ἠρώσας ἐξαιρέτου ; ...
μήπως ο' ἐνοιαφερόσαν εἶναι καὶ ἡ Περικλέτου ;
Π. — Εἶδες ἐσὺ τὸν Θεοδωρῆ, τὸν γέρο Καγκιέλιου ;
Φ. — Εἶδα τὸν Σκαμπαστόν καὶ τὸν Βαρβαβέλιου,
καὶ τοὺς Μουζίκους ἔξασα μὲ τὴν Ἐδοστραϊάδῃ
καὶ τοὺς ἀντίστρας γεωροῦς μὲ τὴν Γεωργιάδῃ.

Θαροῦ πὺς ἦταν, Περικλῆ, καὶ ἡ Κολοκυθοπούλου,
τρέ κόμ' ἰλ φρὸ κυρία,
καὶ ἐκεῖ στὴ γαλιάρια
μαυροντυμένη ξανόαια τὴν Ἰορδανοπούλου.
Τίτεις ἀλήθεα, Περικλῆ, δὲν χάθηκε βελόνια,
μὰ καὶ τὴν Τζίνῃ κῦτταζε τὴν μαμαροκοκλόνα.

Σηκωθῆτε, μαῦροσ δοῦλο,
καὶ ξεοζῖσετε τὰ ράχη...
βλέπω καὶ τὸν Κυριακούλη,
βλέπω καὶ τὸν Γουναράκη.

Στρέφω δις καὶ τρίς οὐδ' χάρας γὰρ νὰ δῶ στὴ γαλιάρια,
καὶ ποῖαν βλέπω, Περικλέτου ; ... τὴν δὲκῃ μου τὴν κυρία.

Πρὸς χοροῦς καὶ ἐκείνη ῥέπει
καὶ μὲ φρασμὲν μὲ βλέπει.

Τι σοῦ κῆπνισε, τῆς λέγω, μὲ κυρίασ καὶ κορίτσια
νὰ μοῦ βῆξῃ στὰ τρυφερόσας,
* στὸ χορδὸ τὴν πυραγιά,
τώρα ποῦθινεσ γαλιὰ ;

Εἶπα τέτοια τῆς κυρίας, καὶ στῆς ἔδνακα καὶ κάτι
τὴν ἐπῆρ' ἀπὸ τὸν μπάλο καὶ τὸ στίφιαμα, σανάτη,
καὶ ἔφραγα οἱ Βασιληάδες, καὶ ἔφραγα καὶ ἐγὼ μαζὶ,
καὶ ἄφρασα στὴ σάλα μόνους ἴλους τοὺς μπουζοῤαζὶ,
καὶ ἔλα ἔξλωσέ με τώρα...

Π. * Ὅσοε μὰ καλὴ σπαζόρα.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Γίωτα Λαμβέρη τῆς Ζωῆς ἐβγῆσαν Διηγήματα,
ὄντως σπουδῆς καὶ ἐμπνεύσεως κομρὰ καλλιτεχνήματα.
Διὸ καὶ ἡμῶς γεραῖοντες τὸ τῆς Ζωῆς βιβλίον,
τὸ πόσῃ γλαφυρότητῃ καὶ καλλοστῇ ἐγκλίσει,
ἐνθέρμως οὐς προτρέπομεν τὸν κρῆββατὸν σας ν' ἔρετε
καὶ ἄνεν μικρὰς ἀναβολῆς νὰ πάτε νὰ τὸ πάρτε.

* Ἐβγῆσαν καὶ οἱ Σπυργαίσις, μὲς στὰ βιβλία τῶν
πραγματικῶς ἐξαιρέτων, περιωπῆς τὰ μάλια.
* Ἄγγελος τὸ συνέγραψε Πανῆγρος ὁ γνωστός,
ὁ καὶ ἐξ ἄβραξ ἐμπνεύσεως καὶ αἰσθητικῶς μεστός.
Τὴν πέν' ἀπ' ἐνα χερί του, τὸν μπουσούλ' ἀπὸ τῶν
καὶ συγγραφεῦς καὶ ναυτικῶς οὐδ' τὸν Λοτὶ τὸν Γάλλο.

